

Et Vidnesbyrd.

(Sluttet.)

„Det er et Stykke af Stagen, Jimm, brættet af,“ sagde han lafstemmet.

„Men jeg kan ikke forstaa, hvorfor nogen vilde brætte det i Stykker,“ tilføjede han eftertænksomt.

„Fyren tabte det naturligvis, eller traadte paa det, da han raavede omkring her i Mørke,“ erklærede Knøsen rask.

„Det er da tydelig nok, men se, hvordan det er helt splintret op.“

Fra det modsatte hjørne af Marsten kom Lyden af Fodtrin og nu og da et Kommando-Ord.

„Hølo, Grant!“ raabte han, „Jeg overvinder dig denne Gang. Vi har haft en ekstra tidlig Ophævelse, ser du!“

„Ja, jeg ser, du er ude meget tidligere,“ sagde han rolig.

„Tonen til Joe til at vende sig forundret om. „Ja,“ forklarede han, „jeg skal nemlig til Bend i Dag med et Læs Kæbe.“

„Jeg har ingen Ret til at komme med saadanne Bestyrdninger mod Grant Steadman“ — hun standsepludselig.

„Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

„Grant Steadman“ — hun standsepludselig. „Grant Steadman synes vel fogtens, at han spiller et morsomt Spil med lige for lige; men tro bare mig,“ sagde han, idet han vendte sig bort, „hvis den Stud der, skal Sagen blive undersøgt lige til Bunden.“

Stor Prisnedsættelse.

Bøger til overordentlig nedsat Pris. Benyt Lejligheden. Køb nogle af disse billige Bøger, inden de er udsolgt.

6. Indien af Edward Løvén. 40 store, fine Billeder, fint trykt, stort Format, 365 Sider i Omflag. Nedsat fra \$2.40 til 75c.

12. Meddelelser om mit Levned, af Dr. J. P. Mynster. Udgave 1884. 290 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.80 til 40c.

14. Ludvig Hertel: Hans Wilhelm Hertel. Bidrag til den sønderjydske Folkevættelses Historie, med Portræt. 394 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.00 til 50c.

16. En Ritte under Korset. Skildringer fra de russiske Østersprovinser af Thorvald Elmquist fra 75c. til 25c.

34. Smaaafskrifter til Ophævelse for Kristne. Udgivet af Prof. Dr. Frederik Nielsen. Nedsat fra \$2 til \$1 pr. Bind.

35. Første Bind 1886. Indeholder Bidrag af C. J. Brandt, P. Madsen, C. A. Row, F. Buhl, Fr. Nielsen, A. S. Poulsen og B. Schouboer.

36. Andet Bind 1887. Indeholder Bidrag af A. D. Jørgensen, R. Flint, F. Nielsen, F. Buhl, R. Wolf, J. Rabinovitch, S. Westergaard og S. Scharling.

38. Tredje Bind 1889. Indeholder Bidrag af F. Petersen, C. J. Brandt, R. Riibel, F. Buhl, A. Røsthebe og G. Salmon.

39. Fjerde Bind 1890. Indeholder Bidrag af F. Døllinger, F. Nielsen, F. H. R. Frank, B. Obel og C. L. Nielsen.

41. Spjende Bind 1892. Indeholder Bidrag af A. von Dettinger, Otto Møller, G. Melhorn, J. Melhøven, C. E. Fløstrup.

42. Femte Bind 1893. Indeholder Bidrag af H. F. Rørdam, D. Møller, M. H. C. Koch og C. G. Fløstrup. — Dette Bind sælges kun i forbindelse med Smaaafskrifterne i andre Bind.

43. Niende Bind 1894. Indeholder Bidrag af J. Røstlin, S. M. Larsen, F. Nielsen, G. Naville, G. A. Cobbold og E. Curtius.

44. Tienende Bind 1895. Indeholder Bidrag af B. Sørensen, F. Godbet, H. M. Larsen, F. Nielsen, C. v. Drell, A. Schmidt (Silvia) og C. E. Fløstrup.

45. 30 Illustrationer for Orgel eller Harmonium som Forbindelser mellem Salmemelodier. Komponeret af L. Jastrau. Pris nedsat til 15c.

49. Vinder fra Nordens Historie, af A. Fabricius, 235 Sider i Omflag. Nedsat fra 50c. til 25c.

50. Evangelium og Lov, Bidrag til Mennekelivet, ved P. J. Bertelsen, Sognepræst for Sønderup og Suldrup. 59 Sider i Omflag. Nedsat fra 25c. til 10c.

53. Livet i Gud, religiøse Betragtninger af Jacob Paulli. 191 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1 til 40c.

54. Herren og Tjenerne, Prædikener af Jacob Paulli. 260 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.25 til 50c.

60. Dagbogsoplysninger af Pastor Thomas Rørdams efterladte Dagbøger. 69 Sider i Omflag. Nedsat fra 30c. til 15c.

63. Herluf Norbal, en Fortælling fra det forrige Aarhundrede af Magdalene Thoresen. 499 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.20 til 60c.

67. Jacob Chr. Linberg, Den danske Kirkefags Fortælling, Et Mindekrift af Frederik Nygaard, med Jacob Chr. Linbergs Billeder. 82 Sider i Omflag. Nedsat fra 80c. til 25c.

72. En Balsart til Bibelens hellige Land, religiøst Digt af Adolf Sangsted, med Illustrationer. 36 Sider i Omfl. Nedsat fra 80c. til 25c.

73. Ludvig Hølvig. Af hans Liv og af hans Tid. Et Mindekrift udgivet af Ludvig Schrøder. 336 Sider i Omflag. Prisen er nedsat fra \$2.00 til 50c.

78. Digte, gamle og nye, af Chr. Winther. 309 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.00 til 40c.

79. Den lille Hornblæser, et Digt af G. P. Høft med mangs Illustrationer af R. Christoffersen. 134 Sider i Omflag. Nedsat fra \$2.60 til \$1.

80. 100 Smaaafskrifter for Violin. Samlede af L. Jastrau. 44 Sider i Omflag. Nedsat fra 50 til 25c.

85. Vor Herres Jesus Christi Jernprædiken. Prædikener i Trinitatstiden af Fr. Arndt. Med et Forord af Brovst J. Vahl. 426 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.35 til 50c.

88. Missionens Studier og Kritikker efter en Rejse til Indien af Dr. A. Grundemann, thst. Præst. Overført af Frederik Nygaard. 217 Sider i Omflag. Nedsat fra 75 til 25c.

91. Kristoffer Valkendorf og Hansfæterne. Historisk Stuespil i fem Handlinger af Magdalene Thoresen. 194 Sider. Nedsat fra \$1.00 til 20c.

93. Georg Washingtons Levned ved Kristian Østergaard. Hovedsagelig efter Edward Everett's „Life of Washington“. 84 Sider i Omflag. Nedsat fra 40 til 15c.

94. Kristelige Smaaafskrifter af C. med Forord af Pastor Ulfshøft Hansen. 81 Sider i Omflag. Nedsat fra 30 til 10c.

97. Mormonerne, deres Profet, deres Stat og deres Religion, af Dr. Morris Buch, oversat fra Dtsk. 138 Sider i Omfl. Nedsat fra 60c. til 25c.

98. Danmarks Rodehaas. En Roman fra gamle Dage af Wilhelm Østergaard. 462 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.50 til 75c.

100. Forsøg til en fort. Forklaring over St. Johannes Aabenbaring af Otto Møller. 348 Sider i Omflag. Nedsat fra \$2.00 til \$1.20.

101. Engelse, stolte og irske Folkefange og Melodier, samlede og udsatte for Pianoforte af A. P. Berggreen. Anden, meget forøget Udgave. Indeholder 125 Sange. Nedsat fra \$1.50 til 80c.

106. Om Bernefælden. En Efterladt Afhandling af Kristen Wittelsen Rold, udgivet af Harald Holm. 96 Sider i Omflag. Nedsat fra 40 til 20c.

112. Minde om S. M. Sørensen, Raket i Røge. Død den 4de April 1878. Ved Frederik Jungersen. 128 Sider i Omflag. Nedsat fra 60c. til 20c.

115. Til Forsvar for Kristentroens Sandhed. En Haandkræftning for Lagfolk, af Frederik Jungersen, Præst ved Røsnhøvs Vælgmenighed. 109 Sider i Omflag. Nedsat fra 40 til 50c.

117. Ildsignaler og en Efterkrift. To Bladartikler (med et Forord) af Frederik Jungersen, Valgmenighedspræst i Røsnhøvs. 31 Sider i Omflag. Nedsat fra 20 til 10c.

121. Folkefrihed og Højtidelighed. Et Indlæg i Nutidens Kulturkamp af A. M. St. Arlander, Skand. teol. 111 Sider i Omflag. Nedsat fra 40 til 20c.

125. Fra det sjeneste Kirkeliv i de sidste Hundrede Aar. Nogle Person- og Livsbilleder af Richard Petersen. 309 Sider i Bind. Nedsat fra \$2.20 til \$1.70.

129. Ved Sengen. En Moders Ord til Børnene, af Augusta Mourier, med Forord af Sognepræst Thoms Rørdam. 129 Sider i Bind. Nedsat fra \$1.00 til 80c.

127. Richard Petersen: Fire Livsbilleder: Werner Abrahamson, Ludvig Tuck, Morth Arndt og hans Forhold til Danmark, Poul Møller. 235 Sider, indbunden. Nedsat fra \$1.70 til \$1.00.

128. G. L. Martensen, nyt Bidrag til en Karakteristik af dansk Prædiken i det 19. Aarhundrede. Fjorte Halvdel, af B. Rønneblad, Sognepræst. 154 Sider, indbunden. Nedsat fra \$2.20 til \$1.

132. Dagny. Et Livsbillede i dramatisk Form, af Vilh. Malling. 152 Sider, indb. i fint Bind. Nedsat fra \$1.80 til 90c.

Blomsternes Budskab.

(Efter det Engelse.)

„Kære Venner, hvor mørkt her er,“ sagde nogle Erteblomster, som laa pakkede tæt sammen i en Urte.

„Her er jo saa mørkt og koldt, at vi ganske ødelægges, om ikke nogen straks tager Vaaget af. Dette var da en forfærdelig Forandring fra den dejlige Have, hvor vi voksede for nogle Timer siden.“

„Hvorfor vil vi ikke være i Fred der! Al, som tom i Besøg til vor Herre, beundrede os og roste ham, fordi han havde opfostret os saa vel. Og saa lod han os alligevel stæres af og indpakkedes paa denne Vis. Det er virkelig for galt, som vi tastes omkring, vi faar jo Mærker alle Vegne.“

„Var nu ikke saa af Lade,“ sagde en Butel Lyngblomster, „det bliver ikke bedre ved det, og vi kommer nok snart ud; da vil vi komme til at sætte saa meget større Pris paa den rene Luft.“

„J har let ved at snakke,“ faldt nogle gamle Stedsmorsblomster ind, „J er saa stærke, og den kvalme Luft herinde ødelægger ikke eders Vanger.“

Lyngblomsterne smilede og forrede ventlig: „Ja vist, men græd nu ikke. Lad os i Stedet for at bøje sig ned, hvor daarligh vi har det, forsøge at gætte, hvor vi skal hen. Gød vrede, hvorfor vi er blevet afkåret og indpakkede.“

Efter nogle Minutters Stillehed hørtes nogle halvtvandede Stemmer fra Bunden af Urten hvøiste: „Vi ved det.“

„Hvem er du?“ Vi kan høre, men ikke se eders.“

„Vi er Lyngblomster,“ lod Svaret, „vi hørte Gartners lille Datter fortælle, at vi stude af Sted med Budskab fra hende.“

Med Budskab — hvad mener De? Vi kan da ikke lære Menneffene at forstaa vort Sprog. De vil jo aldrig høre paa os, selv om vi forsøger. De fleste Mennefter er vist døde.“

Her faldt en Lille ind: „Jeg ved, hvad hun mente. Jeg hørte den lille Pige sige, at vi stude fensede til en, som hed Onkel Karl og saa smaa Vrede bundne fast til os.“

„Jeg haaber, det ikke gør ondt,“ furtede en Erteblomst.

„Det er vist værd lidt Smerte,“ svarede Lyngblomsterne, „for hun sagde ogsaa, at Indholdet af disse Vrede vilde gøre mange Mennefter lykkelige.“

J samme Øjeblik mærkede Blomsternes, at Urten vendtes op og med flere Gange, og de hørte mange underlige Lyd.

„Vi bliver aldeles øre,“ furtede Stedsmorsblomsterne. „Gulder de ikke snart op med dette, bliver vi alvorlig syge.“

Men de holdt op. Vaaget løftedes af, og Blomsternes tog sig ud, og straks fik de friskt Vand og ren Luft at